

Danielin kirja - numero sata yhdeksänkymmentäkahdeksan

*Jumalalliset kokoontumiset ja profeetalliset kohdistumat: 144 000:n rooli
Daniel 11:40:n eskatologisessa viitekehyksessä*

Jeff Pippenger
2024-05-01

Me asetamme paaviuden linjan, luopiorepublikaanisuuden linjan, luopioprotestantismin linjan ja sadanneljäkymmenenneljän tuhannen linjan Danielin kirjan yhdestoista luvun neljännenkymmenennen jakeen kätkeytyyn historiaan. Käsittelemme parhaillaan sitä, että Kristus kokoaa kansansa kahdesti, ja kaikki kuvaukset hänen kansansa kokoamisesta toisen kerran edustavat sadanneljäkymmenenneljän tuhannen lopullista sinetöimisprosessia.

Kun jumalallinen vertauskuva laskeutuu uudistuslinjassa, Herra kokoaa silloin valitun kansan, jota tämän jälkeen koetellaan. Koetteluprosessin päättyessä tapahtuu hajotus, jota seuraa se, että Hän kokoaa tuon valitun kansan toisen kerran, vaikka monet jäävät jälkeen, koska eivät läpäisseet koetteluprosessia. Kristus alkoi koota opetuslapsiaan kasteessaan, ja ristillä opetuslapset hajotettiin. Ylösnousemuksensa jälkeen Hän kokosi opetuslapsensa toisen kerran helluntain edellä. Tämä linja osoitti, että toinen kokoaminen toteutuu sadan neljäkymmenenneljän tuhannen kohdalla juuri ennen sunnuntailakia, jota helluntai esikuvaa. Risti osoittaa pettymyksen, jota seuraa toinen kokoaminen.

Ristin jälkeinen toinen kokoontuminen alkoi, kun Kristus ylösnousemuksensa jälkeen laskeutui alas kohtaamasta Isäänsä. Kun jumalallinen vertauskuva laskeutuu, Jumalan kansan tulee syödä sanoma, ja sen jälkeen kun Kristus oli laskeutunut alas, Hän söi opetuslasten kanssa.

Ja tapahtui, että kun hän aterioi heidän kanssaan, hän otti leivän, siunasi sen, mursi ja antoi heille. Silloin heidän silmänsä avautuivat, ja he tunsivat hänet; ja hän katosi heidän näkyvistään. Luuk. 24:30, 31.

Toisessa kokoontumisessa ristin jälkeen Kristus ”puhalsi” Pyhän Hengen opetuslastensa päälle.

”Kristuksen teko, kun hän puhalsi opetuslastensa päälle Pyhän Hengen ja antoi heille rauhansa, oli kuin muutama pisara ennen runsasta sadetta, joka oli annettava helluntaipäivänä.” Spirit of Prophecy, osa 3, 243.

Toisessa kokoontumisessa 19. huhtikuuta 1844 tapahtuneen pettymyksen jälkeen Kristus veti kätensä pois vuoden 1843 erehdyksestä.

”Noita uskollisia, pettyneitä ihmisiä, jotka eivät voineet ymmärtää, miksi heidän Herransa ei tullut, ei jätetty pimeyteen. Jälleen heidät johdatettiin Raamattujensa ääreen tutkimaan profeetallisia aikajaksoja. Herran käsi poistettiin lukujen päältä, ja erehdys selitettiin. He näkivät, että profeetalliset ajanjaksot ulottuivat vuoteen 1844 ja että sama todistusaineisto,

jonka he olivat esittäneet osoittaakseen profeetallisten ajanjaksojen päättyvän vuonna 1843, todisti niiden päättyvän vuonna 1844.” Early Writings, 237.

Pettymyksen hetkellä toinen enkeli laskeutui alas ”kirjoitus kädessään”.

”Toinen väkevä enkeli lähetettiin laskeutumaan maan päälle. Jeesus pani hänen käteensä kirjoituksen, ja tullessaan maan päälle hän huusi: ’Baabel on kukistunut, on kukistunut.’” Early Writings, 247.

Koetuksen aika, joka alkoi toisen enkelin saapuessa, päättyi Exeterin leirikokouksessa, kun Pyhä Henki vuodatettiin ja sanoma kulki kuin hyökyaalto. Tämä koetuksen aika yksilöitiin selvästi ristin jälkeen, jolloin ajanjaksoa aina Pyhän Hengen vuodatuksen helluntaina edelsi viidenkymmenen päivän jakso, joka puolestaan koostui neljäkymmenen päivän jaksosta, jota seurasi kymmenen päivän jakso ja joka päättyi helluntaina.

”Jumalan kansan tulee lakkaamatta kohottaa rukouksensa hänen puoleensa. Vasta sen jälkeen, kun varhaiset opetuslapset olivat viettäneet kymmenen päivää anomisessa, kun kaikki erimielisyydet oli pantu pois ja he olivat yhdistyneet syvällisessä sydämen tutkistelussa sekä syntien tunnustamisessa ja pois panemisessa ja lähentyneet toisiaan pyhässä yhteydessä, Pyhä Henki tuli heidän ylleen, ja Kristuksen lupaus täyttyi. Tapahtui ihmeellinen Pyhän Hengen vuodatus. Yhtäkkiä tuli taivaasta humaus, niin kuin olisi käynyt raju tuulispää, ja se täytti koko huoneen, jossa he istuivat. ’Ja sinä päivänä lisättiin heihin noin kolmetuhatta sielua.’” Review and Herald, 11. maaliskuuta 1909.

Neljäkymmenen päivän aikana Kristus oli läsnä opettamassa opetuslapsia, ja sitten Hän astui ylös. Seuraavat kymmenen päivää olivat valmistautumisen aikaa ennen Pyhän Hengen helluntaista vuodatusta. Ristiä seuranneet neljäkymmentä opetuksen päivää vastaavat ajanjaksoa 19. huhtikuuta 1844 Exeterin telttakokouksen alkuun 12. elokuuta 1844 saakka. Ne kymmenen päivää, jotka edelsivät helluntaita, kuvasivat aikaa 12.–17. elokuuta 1844, jolloin milleriläiset yhdistyivät Samuel Snown tuoman Keskiyön huudon sanoman ympärille. Tuossa telttakokouksessa tuli ilmi kaksi luokkaa, ja vain toinen luokka sai helluntaisen vuodatuksen kokouksen päättyessä. Tuona neljäkymmenen päivän edustamana aikana toinen luokka otti opetuksen vastaan, ja toinen luokka torjui opetuksen. Kun Keskiyön huuto saapui, toisella luokalla oli öljy, toisella ei.

”Yljän viipyessä he kaikki torkahtivat ja nukkuivat.’ Yljän viipyminen kuvaa sen ajan kulumista, jolloin Herraa odotettiin, pettymystä ja näennäistä viivytystä. Tänä epävarmuuden aikana pinnallisten ja puolisydämisten mielenkiinto alkoi pian horjua ja heidän ponnistelunsa herpaantuivat; mutta niillä, joiden usko perustui henkilökohtaiseen Raamatun tuntemukseen, oli kallio jalkojensa alla, jota pettymyksen aallot eivät voineet huuhtoa pois. ’He kaikki torkahtivat ja nukkuivat’; toinen ryhmä huolettomuudessa ja uskonsa hyläten, toinen kärsivällisesti odottaen, kunnes selvempi valo annettaisiin. Kuitenkin koetuksen yönä viimeksi mainitutkin näyttivät jossakin määrin menettävän intonsa ja antaumuksensa. Puolisydämiset ja pinnalliset eivät enää voineet nojautua veljiensä uskoon. Jokaisen täytyi seistä tai kaatua omasta puolestaan.” Suuri taistelu, 395.

Helluntaita edeltäneiden kymmenen päivän aikana sekä Exeterin leirikokouksen kaudella Kristus kokosi kansansa toistamiseen ennen kuin tämä kansa veisi Hänen sanomansa maailmaan. Kun kolmas enkeli laskeutui 22. lokakuuta 1844, pieni lauma pettyi jälleen ja hajosi, mutta opetuksen aika alkoi 22. lokakuuta 1844, kun Kristus johti kansansa kaikkeinpyhimpään. Vuonna 1849 Herra ojensi kätensä toisen kerran kootakseen jälleen ne, jotka Hän oli koonnut pois 19. huhtikuuta ja 22. lokakuuta 1844 koetuista pettymyksistä.

Vuonna 1844 opetus koski sitä sanomaa, joka oli kolmannen enkelin kädessä hänen laskeutuessaan alas, mutta suuren pettymyksen jälkeen seuranneena ”epäilyksen ja epävarmuuden aikana” monet eksyivät tieltään. Vuoteen 1849 mennessä pienen hajallaan olevan lauman kokoamistyö käynnistettiin, mutta se, mitä tuo historia kuvasi, oli vuoden 1863 tappio ja nykyajan Israelin ensimmäinen Kades. Sadan neljänkymmenenneljän tuhannen tuleva voitto ja heidän työnsä toisessa Kadesissa viivästyivät.

Kun Herra laskeutui 11. syyskuuta 2001, Hän kokosi viimeisten päivien kansansa, antoi heille syötäväksi hengellistä ravintoaan, puhalsi Henkensä näiden ihmisten päälle alkaessaan vihmoa myöhäissadetta, ja Hän käynnisti myös koetusprosessin, joka johti 18. heinäkuuta 2020, jolloin Hänen viimeisten päivien kansansa pettyi ja hajotettiin. Kolmen ja puolen päivän ajan he olivat kuolleina kadulla. Sekä nuo kolme ja puoli päivää että Kristuksen aikana ollut neljänkymmenen päivän ajanjakso edustavat erämaata. Sitä kuvaa myös ajanjakso 19. huhtikuuta 1844:stä 12. elokuuta 1844:ään sekä myös ajanjakso 22. lokakuuta 1844:stä vuoteen 1849.

Heinäkuusta 2023 aina sunnuntailakiin, joka on ne kymmenen päivää, jotka edelsivät helluntaita, Exeterin leirikokoukseen 12. elokuuta–17. elokuuta sekä ajanjaksoon vuodesta 1849 vuoteen 1863 asti, kaikki vastaavat toisiaan. Ne edustavat Jumalan viimeisten päivien kansan toisen kokoamisen ajanjaksoa. Ajanjakso pettymyksestä Pyhän Hengen vuodatukseen jakautuu kahteen erilliseen vaiheeseen.

Danielin kirjan yhdenentoista luvun neljänkymmenennen jakeen kätkeytyssä historiassa esitetään luopioprotestantismin linja (nimellinen kirkko), laodikealaisen seitsemännen päivän adventismin linja (nimellinen adventismi), katolilaisuuden linja sekä todellisen protestantismin linja. Nämä neljä linjaa havainnollistavat todellista protestantismia kiistassa lohikäärmeen (Juudas), pedon (katolilaisuus) ja väärän profeetan (luopioprotestantismi) kolminkertaisen liiton kanssa.

Juuri samassa kätkeytyssä historiassa havainnollistetaan myös luopiorrepublikaanisuuden linja. Tämän linjan sisällä esitetään kiista demokraattisen puolueen (lohikäärmeen) ja republikaanisen puolueen (pedon kuvan) välillä. Republikaanisen puolueen tulee ottaa johto pedon kuvan muodostamisessa, ja näin tehdessään se ilmaisee pedon (paavinvallan) profeetalliset tunnusmerkit. Jumalan sanassa paavinvallalle, joka on pohjoisen kuningas ja myös peto, annetaan Egypti (lohikäärme) maksuksi suoritetuista palveluksista siitä, että Jumala käytti sitä tuomion välikappaleena.

Ihmislapsi, Nebukadressar, Babylonian kuningas, pani sotajoukkonsa tekemään suuren työn Tyyrosta vastaan: jokainen pää tuli paljaaksi ja jokainen olkapää hiertyi puhki; kuitenkin hän

ei saanut palkkaa eikä hänen sotajoukkonsa Tyyrosta siitä työstä, jonka hän oli sitä vastaan tehnyt. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä annan Egyptin maan Nebukadressarille, Babylonian kuninkaalle; ja hän ottaa sen runsauden, ottaa sen saaliin ja ottaa sen ryöstön; ja se on oleva palkka hänen sotajoukolleen. Minä olen antanut hänelle Egyptin maan korvaukseksi hänen työstään, jonka hän teki sitä vastaan, koska he tekivät työtä minun hyväkseni, sanoo Herra, Herra. Sinä päivänä minä annan Israelin heimon sarven puhjeta esiin, ja minä annan sinulle suun avaamisen heidän keskellään; ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. Hesekiel 29:18–21.

Nebukadnessarille, joka tässä kohdassa on pohjoisen kuningas, annetaan palkaksi Egyptin maa; näin esikuvallisesti osoitetaan, että viimeisinä päivinä paaviudelle annetaan Egypti, joka on lohikäärme, joka on ne kymmenen kuningasta, Yhdistyneet Kansakunnat, jotka suostuvat antamaan seitsemännen valtakuntansa pedolle vähäksi aikaa.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit pedon päällä, ne vihaavat porttoa ja tekevät hänet autioksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella. Sillä Jumala on pannut heidän sydämiinsä toteuttaa hänen tahtonsa, olla yksimielisiä ja antaa valtakuntansa pedolle, kunnes Jumalan sanat ovat täyttyneet. Ilmestys 17:16, 17.

Tätä profeetallista maksua kuvataan myös Danielin kirjan luvun yksitoista jakeessa neljäkymmentäkaksi.

Hän ojentaa kätensä myös maiden ylle, eikä Egyptin maa pääse pakoon. Daniel 11:42.

Paavinvalta voittaa lohikäärmeen vallan myöhemmän sateen aikana, sillä tämä maksu suoritetaan sinä ”päivänä”, jolloin Jumala ”antaa Israelin heimon sarven puhjeta versoon”. Sade saa Jumalan Israelin puhkeamaan versoon, ja tuo päivä alkoi 11. syyskuuta 2001, joka oli itätuulen päivä.

Jaakobista lähtevät saavat juurtua; Israel on kukkiva ja versova, ja se täyttää maanpiirin kasvonsa hedelmällä. Onko hän lyönyt sitä, niin kuin hän löi niitä, jotka löivät sitä? Tai onko se surmattu sen surman mukaan, jonka hän tuotti niille, jotka hän surmasi? Mitalla, kun se puhkeaa esiin, sinä käyt sen kanssa oikeutta; hän hillitsee rajun tuulensa itätuulen päivänä. Tämän kautta siis Jaakobin vääräys sovitetaan, ja tämä on kaiken sen hedelmä: hänen syntinsä poistetaan; kun hän tekee kaikki alttarin kivet kuin liidunkivet, jotka murskataan kappaleiksi, eivät astartet ja patsaat enää pysy pystyssä. Jesaja 27:6–9.

Egypti annetaan paavilliselle pedolle, kun myöhäissade vuodatetaan. Myöhäissade alkoi vihmoa, kun itätuuli, joka edustaa kolmannen vitsauksen islamia, ”pysäytettiin” eli pidätettiin 11. syyskuuta 2001. Silloin sade alkoi tulla mitatuksi, (vihmotuksi) Israelin päälle heidän alkaessaan versoa. Sunnuntailaissa, kun kolmas vitsaus tulee jälleen, myöhäissade vuodatetaan ilman mittaa. Syyskuun 11. päivän 2001 ja pian tulevan sunnuntailain välillä ”Jaakobin vääräys” puhdistetaan pois, ja heprean sana ”puhdistetaan pois” merkitsee ”sovitetaan”. Sunnuntailaissa paavilliselle pedolle annetaan Egypti (lohikäärme), kun ne kymmenen kuningasta tekevät haureutta paaviuden kanssa muodostamalla maailmanlaajuisen pedon kuvan.

Ennen sunnuntailakia, sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, luopiorepublikaaninen sarvi muodostaa pedon kuvan yhdessä luopioprotestanttisen sarven kanssa, ja siinä profeetallisessa linjassa republikaaninen puolue voittaa demokraattisen puolueen, sillä demokraattinen puolue on lohikäärmevalta ja republikaaninen puolue on se valta, joka muodostaa paavikunnan kuvan.

Maapetoon profeetallisessa historiassa tunnistetaan demokraattisen puolueen loppu ja republikaanisen puolueen loppu. Nämä kaksi puoluetta muodostavat republikaanisuuden sarven, mutta ne osoittavat sisäisen taistelun, joka kulkee läpi maapedon koko historian. Tuo sarvi (republikaaninen) sisältää sisäisen mikrokosmoksen maapedon kahdesta sarvesta.

Meedialaisten ja persialaisten valtakunnan todistuksessa viimeisenä noussut sarvi kohosi korkeammalle, ja Amerikan historiassa Demokraattinen puolue sai alkunsa ensin, mutta lopussa Republikaaninen puolue kohoaa korkeammalle ja voittaa demokraatit. Myöhäissateen historiassa, joka alkoi 11. syyskuuta 2001, globalistiset, lohikäärmeen innoittamat demokraatit nousivat Ilmestyskirjan yhdestoista luvun syvyydettömästä kuilusta ja surmasivat republikaanit varastamalla vuoden 2020 vaalit. Heidän sotansa Trumpia (ja republikaaneja) vastaan alkoi, kun hän ilmoitti ehdokkuudestaan vuonna 2015, ja siitä eteenpäin se ainoastaan kiihtyi.

Kun demokraatit varastivat vaalit vuonna 2020, he panivat sitten toimeen Pelosin oikeudenkäynnit; mutta kun Trump vuonna 2022 ilmoitti kolmannesta kampanjastaan, pelko valtasi demokraatit, ja heidän raivonsa vain yltyi, ja he hyökkäsivät sitten Trumpia ja hänen kannattajiaan vastaan suurella vihalla, sillä he tiesivät, että heidän aikansa oli lyhyt. He iloitsivat hänen kuolemastaan, mutta kun hän nousi seisomaan, suuri pelko valtasi heidät.

Ja kun he olivat päättäneet todistuksensa, peto, joka nousee syvyydestä, käy sotaa heitä vastaan, voittaa heidät ja tappaa heidät. Ja heidän ruumiinsa makaavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. Ja ihmiset kansoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansanheimoista katsovat heidän ruumiitaan kolme ja puoli päivää eivätkä salli, että heidän ruumiitaan pannaan hautaan. Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen, koska nämä kaksi profeettaa vaivasivat niitä, jotka maan päällä asuvat. Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtöisin oleva elämän Henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ilmestys 11:7–11.

Ajanjakso, joka merkitsee demokraattisen puolueen loppua, ulottuu Bidenin virkaanastumisesta vuonna 2021 Trumpin virkaanastumiseen vuonna 2025. Ajanjakso alkoi Pelosin oikeudenkäynneillä, jotka olivat puhtaasti perustuslain vastaisia ja kauttaaltaan luonteeltaan poliittisia. Tämä historia, joka kuvaa kuudennen presidentin kuolemaa lopun ajan vuodesta 1989 siihen kahdeksanteen presidenttiin saakka, joka on niistä seitsemästä, alkoi poliittisilla oikeudenkäynneillä (Pelosin oikeudenkäynnit), ja se päättyy demokraattisen puolueen kuolemaan sekä toiseen Pelosin oikeudenkäyntien sarjaan, kun poliittiset kohteet vaihtuvat päinvastaisiksi.

Historian havainnollistus sijaitsee Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa, joka sai ensimmäisen täyttymyksensä Ranskan vallankumouksessa. Ranskan vallankumous on klassinen historiallinen

esimerkki giljotiinittyyppisestä poliittisesta sodankäynnistä, jossa yksi hallitseva puolue surmaa toisen ja joutuu sitten itse saman hallitsevan vallan kukistamaksi ja vainoamaksi.

Aikajakso Bidenin virkaanastujaisista ja Pelosi-oikeudenkäynneistä Trumpin toisiin virkaanastujaisiin ja Pelosi-oikeudenkäyntien kumoamiseen saakka osoittaa demokraattisen puolueen lopun, ja se osoittaa, milloin Trump toistaa sellaisen toimeenpanomääräysten sarjan toimeenpanon, jota Alien and Sedition Acts esikuvallisesti ennakoivat. Näiden toimeenpanomääräysten toimeenpano aloittaa toiset Pelosi-oikeudenkäynnit ja osoittaa sen ajanjakson alun, jolloin pedon kuva alkaa toden teolla muodostua. Tuo ajanjakso päättyy sunnuntailain täytöntöönpanoon; niinpä ajanjakso alkaa toimeenpanomääräyksillä, jotka ovat rinnakkaisia Alien and Sedition Acts -lakien kanssa, ja päättyy sunnuntailakiin. Siinä republikaaninen puolue päättyy.

Molemmat ajanjaksot, jotka edustavat ensin demokraattisen puolueen ja sitten republikaanisen puolueen päättymistä, ovat profeettallisesti yhteydessä toisiinsa, ja niitä kuvaa kahdenkymmenen kahden vuoden ajanjakso vuodesta 1776 vuoteen 1798. Tällä ajanjaksolla on kolme tienviittoa: itsenäisyysjulistus vuonna 1776, kolmetoista vuotta myöhemmin perustuslaki, ja sitä seuraten vuoden 1798 muukalais- ja kiihoituslait. Nämä kolme tienviittoa saavat täyttymyksensä demokraattisen ja republikaanisen puolueen linjassa, vaikka toisen ja kolmannen tienviitan sovellus sijoittuu kummassakin linjassa eri kohtaan.

Selitämme nämä tienviitat ja niiden täyttymykset seuraavassa artikkelissa.

On vain kaksi puoluetta; Saatana toimii kierolla, pettävällä voimallaan, ja väkevien eksytysten kautta hän vangitsee kaikki, jotka eivät pysy totuudessa, jotka ovat kääntäneet korvansa pois totuudesta ja kääntyneet tarujen puoleen. Saatana itse ei pysynyt totuudessa; hän on laittomuuden salaisuus. Kavaluutensa kautta hän antaa sielua turmeleville eksytyksilleen totuuden ulkomuodon. Siinä on niiden petollinen voima. Juuri siksi, että ne ovat totuuden väärennös, spiritualismi, teosofia ja niiden kaltaiset eksytykset saavat niin suuren vallan ihmisten mielten yli. Tässä ilmenee Saatanan mestarillinen toiminta. Hän tekeytyy ihmisen Vapahtajaksi, ihmissuvun hyväntekijäksi, ja näin hän sitä helpommin houkuttelee uhrinsa kadotukseen.

”Meitä varoitetaan Jumalan sanassa, että uneton valppaus on turvallisuuden hinta. Vain totuuden ja vanhurskauden suoralla tiellä voimme päästä kiusaajan vallasta. Mutta maailma on kiedottu paulaan. Saatanan taito kohdistuu lukemattomien suunnitelmien ja menetelmien laatimiseen hänen tarkoituksensa toteuttamiseksi. Teeskentelystä on tullut hänelle hienostunut taito, ja hän toimii valkeuden enkelin hahmossa. Yksin Jumalan silmä erottaa hänen juonensa saastuttaa maailma väärillä ja turmiollisilla periaatteilla, joiden kasvoilla on aidon hyvyyden ulkonäkö. Hän toimii rajoittaakseen uskonnonvapautta ja tuodakseen uskonnolliseen maailmaan eräänlaisen orjuuden. Järjestöt, laitokset, ellei niitä säilytä Jumalan voima, toimivat Saatanan määräysten alaisina saattaakseen ihmiset ihmisten hallintaan; ja petos ja vilppi saavat totuuden puolesta tunnetun kiivauden ja Jumalan valtakunnan edistämisen näennäisen muodon. Kaikki se, mikä menettelytavoissamme ei ole päivän tavoin avointa, kuuluu pahan ruhtinaan menetelmiin. Hänen menetelmiään harjoitetaan jopa

seitsemännen päivän adventistien keskuudessa, jotka väittävät omistavansa edistyneen totuuden.”

”Jos ihmiset vastustavat niitä varoituksia, jotka Herra heille lähettää, heistä tulee jopa pahojen käytäntöjen johtajia; sellaiset ihmiset ottavat oikeudekseen käyttää Jumalalle kuuluvia etuoikeuksia — he uskaltavat tehdä sitä, mitä Jumala itse ei tee pyrkiessään hallitsemaan ihmisten mieliä. He tuovat esiin omat menetelmänsä ja suunnitelmansa, ja väärin Jumalaa koskevien käsitystensä kautta he heikentävät toisten uskoa totuuteen sekä tuovat mukaan vääriä periaatteita, jotka vaikuttavat hapatuksen tavoin turmellen ja saastuttaen laitoksiamme ja seurakuntiamme. Kaikki, mikä alentaa ihmisen käsitystä vanhurskaudesta, oikeudenmukaisuudesta ja puolueettomasta tuomiosta, mikä tahansa juoni tai ohje, joka saattaa Jumalan inhimilliset välikappaleet ihmismielten vallan alle, heikentää heidän uskoaan Jumalaan; se erottaa sielun Jumalasta, sillä se johtaa pois tinkimättömän rehellisyyden ja vanhurskauden tieltä.”

”Jumala ei oikeuta mitään sellaista menettelyä, jonka avulla ihminen vähimmässäkään määrin hallitsee tai sortaa lähimmäistään. Langenneen ihmisen ainoa toivo on katsoa Jeesukseen ja vastaanottaa hänet ainoana Vapahtajana. Heti kun ihminen alkaa laatia rautaista sääntöä toisille ihmisille, heti kun hän alkaa valjastaa ja ohjata ihmisiä oman mielensä mukaan, hän häpäisee Jumalaa ja saattaa vaaraan oman sielunsa sekä veljiensä sielut. Syntinen ihminen voi löytää toivon ja vanhurskauden ainoastaan Jumalassa; eikä yksikään ihminen ole vanhurskas kauempaa kuin hänellä on usko Jumalaan ja hän säilyttää elävän yhteyden häneen. Kedon kukalla täytyy olla juurensa maassa; sillä täytyy olla ilmaa, kastetta, sadekuuroja ja auringonpaistetta. Se kukoistaa vain saadessaan nämä edut, ja kaikki ne ovat Jumalalta. Samoin on ihmisten laita. Me saamme Jumalalta sen, mikä palvelee sielun elämää. Meitä varoitetaan luottamasta ihmiseen tai tekemästä lihasta käsivarttamme. Kirous julistetaan kaikkien niiden ylle, jotka näin tekevät.” The 1888 Materials, 1432–1434.